

[Indenrigsministeren]

kettinget fortsat frikommuneprojektet som et afgørende led i bestræbelserne for at fremme nytænkning og omstilling i kommunerne. Det store arbejde, som frikommunerne lægger i deres frikommuneforsøg, er en sund investering til gavn for alle kommuner, og Folketinget vil til sin tid vide at drage nytte af forsøgs erfaringerne. Det er et vigtigt signal, fordi der i det forgangne år i pressen har været skrevet en del, som har været udtryk for en temmelig ensidigt negativ vurdering af frikommuneprojektet.

Kritikken har koncentreret sig om to forhold: at behandlingen af frikommunernes forsøgsønsker er alt for omstændelig og langsom, og at regeringen afslår ønsker, som den politisk ikke bryder sig om. Vi hørte lidt af de samme toner fra en enkelt ordfører i dag.

Lad det være erkendt, at det i nogle tilfælde har krævet uforholdsmæssig lang tid og stor ressourceindsats at få godkendt et frikommuneforsøg. På en konference for frikommunerne i marts havde jeg lejlighed til nøje at drøfte med kommunerne, på hvilken måde vi kunne gøre sagsbehandlingen mere smidig. Resultatet af konferencen er en handlingsplan, der består af tre dele.

For det første vil Indenrigsministeriet øge sin informationsvirksomhed over for frikommunerne, sådan at det bliver lettere for en kommunalbestyrelse at tage stilling til, om den ønsker at overtage et forsøg, som en anden frikommune har iværksat. Denne del af planen er allerede ført ud i livet. De første informationsblade om godkendte forsøg er blevet meget positivt modtaget i frikommunerne. Hvis en frikommune ønsker at overtage et allerede godkendt forsøg, koster det blot en telefonopringning til Indenrigsministeriet, så får man tilsendt regulativ og projektbeskrivelse for det godkendte forsøg, og papirarbejdet er i disse tilfælde minimalt.

Dernæst var der et stærkt ønske blandt frikommunerne om, at kravet om to behandlinger i kommunalbestyrelsen af regulativer opgives. Hr. Henning Rasmussen var inde på spørgsmålet i sit indlæg her i dag. Jeg forstod på hr. Henning Rasmussen, at han var imod at opgive de nu krævede to behandlinger. På konferencen gav frikommunerne udtryk for, at to behandlinger var uundværdigt.

På den baggrund har jeg stillet ændringsforslag om en ophævelse af dette krav. Ganske vist er regulativerne jo en slags lokal lov-

givning, som derfor bør undergives en grundig behandling og så vidt muligt offentlig debat inden den endelige vedtagelse, men det er både min og frikommunernes vurdering, at det kan nås uden et krav om to behandlinger.

Jeg har tillid til, at frikommunerne fortsat vil behandle forsøgsforslag meget grundigt, og at de vil søge at inddrage borgerne i den proces. Man skal huske på, at der ikke er noget til hinder for, at en frikommune beslutter at behandle nogle eller alle frikommuneregulativer to gange, selv om det altså ikke længere vil være et lovkrav.

Der er blandt frikommunerne også utilfredshed med, at det tog forholdsvis lang tid at skaffe den nødvendige lovhjemmel til godkendelse af forsøg, sådan som det også har været diskuteret her i dag. Jeg er enig i, at det bestemt er ønskeligt at afkorte denne behandlingsperiode væsentligt, og selv om forslag til frikommunelove fremsættes først i folketingsåret, vedtages de først senere, som nu også i år. Det skyldes naturligvis, at der hele tiden kommer ønsker om nye forsøg, som kræver ny lovhjemmel, og derfor har jeg da også løbende fremsat forslag om ændring af loven.

Denne fremgangsmåde er blevet fremholdt som uhensigtsmæssig, og det tror jeg er rigtigt, så jeg bidrager meget gerne til, at den kan blive bedre. Af hensyn til både frikommunerne og kommunaludvalgets arbejdsvilkår er det vigtigt, at vi finder en anden fremgangsmåde. Det er derfor, jeg over for kommunaludvalget har nævnt muligheden af i de kommende år at fremsætte to lovforslag om året, f.eks. et efterårsforslag og et forårsforslag, og så vidt muligt sådan, at jeg helt undlader at stille ændringsforslag til det lovforslag, der fremsættes straks efter Folketingets åbning. Jeg har forstået af ikke mindst hr. Henning Rasmussens indlæg i dag, at denne tanke deles af mange, og derfor vil jeg selv sagt arbejde videre med den.

Jeg tror, at vi med disse skridt har imødekommet de væsentligste ønsker fra frikommunerne om bedre vilkår for det praktiske frikommunearbejde.

Jeg vil gerne fjerne en sejlivet myte, nemlig den, at regeringen har afslået et stort antal forsøgsønsker, fordi, som det blev sagt af en enkelt ordfører, de ikke passer ind i regeringens politik. Jeg kan dokumentere, at der